

Évközi 17. Vasárnap C

Kérjetek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. Mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle. (Lk 11,9.13)

Olvasmány

Teremtés 18,20-32

Ábrahámnak megjelent az Úr, és így szólt hozzá: "Szodoma és Gomorra bűne már égbe kiált, és igen súlyossá lett. Lemegyek hát, és megnézem, hogy valóban úgy viselkedtek-e, ahogyan hozzám szállt az ellenük szóló panasz szava, vagy sem; tudni akarom."

Ekkor az Úr kíséretében levő két férfi Szodoma felé indult, de Ábrahám megállt az Úr előtt. Azután Ábrahám közelebb lépett, és megszólalt: "Valóban el akarod pusztítani az igazakat a gonoszokkal? Talán ötven igaz is akad a városban. Igazán a vesztüket akarod? Nem kegyelmezel meg inkább a helységnek az ötven igazért, aki ott lakik? Távol legyen tőled, hogy az igazakat megöld a gonoszokkal együtt, és az igazaknak meg a gonoszoknak így egyenlő legyen a sorsuk. Ez nem méltó hozzád! Te az egész föld bírása, ne tennél igazságot?!"

Az Úr így válaszolt: "Ha ötven igazat találok Szodoma városában, értük megkegyelmezek az egész helységnek."

Ábrahám folytatta és így szólt: "Ha már egyszer elkezdtem, hadd szóljak Uramhoz, ámbár csak por és hamu vagyok. Lehet, hogy öt még hiányzik az ötven igazhoz. Az öt miatt elpusztítod az egész várost?" Az Úr így válaszolt: "Nem pusztítom el, ha legalább negyvenöt igazat találok benne."

Erre Ábrahám folytatta beszédét: "De lehet, hogy csak negyven van."

Az Úr ezt felelte: "Negyven miatt sem fogom megtenni."

Ő újra így szólt: "Ne haragudj, Uram, ha beszélek, de lehet, hogy csak harmincan lesznek."

Ezt válaszolta: "Ha harmincat találok, akkor sem teszem meg."

Ábrahám aztán újra szólt: "Nos, ha már egyszer bátorkodtam Urammal beszélni: Mi lesz, ha csak húszat találsz?"

Az Úr így felelt: "Húszért is megkímélem."

Ő folytatta: "Ne haragudj rám, Uram, ha még egyszer szólok: Lehet, hogy csak tízen vannak." Ezt válaszolta: "Tíz kedvéért is megkímélem a várost."

Szentlecke

Kolosszeiekhez 2,12-14

Testvéreim! A keresztségben Jézus Krisztusba temetkeztetek el, és benne fel is támadtatok annak az Istennek az erejébe vetett hit által, aki őt a halálból feltámasztotta.

Titeket tehát, akik bűneitek és testi körülmetéletlenségeitek következtében halottak voltatok, vele együtt életre keltett. Megbocsátotta minden bűnünket. A következményeivel ellenünk szóló adóslevelet eltörölte, az útból eltávolította és a keresztre szegezte.

Evangélium

Lukács 11,1-13

Történt egyszer, hogy Jézus éppen befejezte imádságát: Ekkor egyik tanítványa arra kérte: "Uram, taníts meg minket imádkozni, mint ahogy János is tanította imádkozni tanítványait." Jézus erre így szólt hozzájuk: "Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk! Szenteltesd meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk minden ellenünk vétőnek. És ne vígy minket kísértésbe."

Azután így folytatta: "Tegyük fel, hogy valamelyiteknek van egy barátja, aki éjfélkor bekopog hozzá és ezt mondja: 'Barátom, adj kölcsön nekem három kenyeret! Útról érkezett egy vendégem, s nincs mivel megkínálnom.' De az kiszól: 'Ne zavarj engem! Az ajtó már be van zárva, én is, gyermekeim is ágyban vagyunk. Nem tudok fölkelni, hogy adjak neked.'

Mondom nektek: Ha nem is kelne fel, hogy adjon neki barátságból, erőszakossága miatt mégis fölkel, és ad neki annyit, amennyire szüksége van.

Mondom tehát nektek: Kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak ajtót nyitnak. Van-e köztetek olyan apa, aki követ ad fiának, mikor az kenyeret kér tőle? Vagy ha halat kér, akkor hal helyett tán kígyót ad neki? Vagy ha tojást kér, akkor talán skorpiót nyújt neki?

Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jól adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle."

Elmélkedés

*Tanítványai kérésére: "Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította tanítványait" Jézus először a "Miatyánkot" adja válaszul. Az ima megfogalmazása Jézus életéből, gondolkodásából és imájából fakad és Istenre vonatkozó tapasztalatait fejezi ki. A megszólítással: "Mi Atyánk", kedves Atya, bensőséges Isten-kapcsolatába vezet. A **mi** Atyánk, nem az én Atyám – azt jelenti, hogy mindannyian az Ő szeretett Atyja lányai és fiai vagyunk! Isten atyaként való megjelölése nagyon ritkán fordul elő az Ószövetségben és nemcsak fenséges méltóságára utal, hanem főként (anyai) irgalmas szeretetére. Mindenesetre ez a megszólítás nem fordul elő a hagyományos zsidó imákban, mert a zsidók számára elképzelhetetlen volt, hogy Jahvét ilyen családiasan-bizalmasan szólítsák meg. Mivel Jézusra is így hagyományozódott, elfogadhatjuk hogy az "Abba, kedves Atya" valóban Jézusi szavak. Jézus azonban érzi, hogy tanítványainak imával kapcsolatos nehézségei még mélyebbre nyúlnak. Jézus azt akarja, hogy az imádkozó komolyan vegye Istent, legalább olyan komolyan, mint egy barátot. Szabad és kell is, hogy keresse, kérje, kopogtasson és ostromolja, mindent kimondhasson és mindent elvárjon.*